

[Kjeldgaard Iversen.]

anbefale, at man stemmer for de øvrige af retsforbundet fremsatte ændringsforslag.

Under ændringsforslag nr. 2 i betænkningen stiller vi forslag om at ophæve det ungdomsudvalg, som skal bistå ministeriet og administrationen, idet dette udvalg efter vor opfattelse ikke har kunnet udvirke, at administrationen er blevet enklere eller billigere; tværtimod har vi indtryk af, at udvalget til en vis grad har hemmet i hvert fald den nuværende minister i at foretage sig noget overfor de store administrationsudgifter. Endvidere er en af begrundelserne for udvalgets eksistens den, at man vil skaffe en vis rygdækning overfor offentligheden med hensyn til lejrenes karakter og navnlig rygdækning overfor fagforeningerne. Vi tror ærlig talt, at hvis man går videre med de ændringsforslag, retsforbundet har stillet, og vedtager dem, vil denne rygdækning være overflødig. Derfor mener vi, at ungdomsudvalget kan afskaffes.

Under ændringsforslag nr. 4, 5 og 6 i betænkningen foreslår vi tvangshenvisningsreglerne ophævet, da det er vor bestemte opfattelse, at man ikke opnår noget godt med tvang, rent bortset fra at vi ikke kan anerkende, at staten har ret til at tvinge folk til et bestemt arbejde. Det kan højst blive et spørgsmål mellem arbejdsløsheds-kassen og dens medlemmer, og dette forhold har jo hjemmel i arbejdsløshedsloven.

Jeg vil gerne til slut sige, at foranstaltninger som dem, loven indeholder, ikke løser problemerne vedrørende arbejdsløsheden, hverken ungdomsarbejdsløsheden eller anden arbejdsløshed, ja, man kan gå så vidt at sige, at disse foranstaltninger i mange retninger virker stik imod deres hensigt, fordi de virker til uproduktiv beskæftigelse med de dertil hørende store omkostninger, som skal betales af skatteyderne, der derved mister købekraft, som kunne efterspørge produktivt arbejde.

Jeg skal derfor anbefale, at man afvikler loven helt og subsidiært stemmer for vedtagelsen af de af retsforbundet stillede ændringsforslag.

Holger Larsen: Den stilling, som retsforbundets repræsentant tager til den lovgivning, der behandles, er i allerhøjeste grad mærkværdig, men det er jo ikke noget nyt for os, der sidder her i tinget og kender retsforbundets stilling til alle de sager, der behandles her. Partiets stilling er dog så meget mere mærkværdig netop i denne sag, som retsforbundet gennem det sidste par år har været repræsenteret i det stående ungdoms-

udvalg og dets repræsentant her har haft en overordentlig velvillig indstilling til hele denne lovgivning. Så sent som nogle dage før loven skulle tages op til revision, skrev han således i et lederblad for personalet på de arbejdstekniske ungdomsskoler, at han var overordentlig interesseret, og at han ville bibeholde loven uden nogen revisionsbestemmelse, men som en permanent lov. Han gør ganske vist opmærksom på, at der indenfor hans parti ikke er, som han kalder det, parti-disciplin, men at han dog altid har set, at rigsdagsgruppen har fulgt ham i hans standpunkt overfor denne lovgivning. Han gør i sit indlæg opmærksom på, hvilken værdi loven har, og hvilke problemer der skal tages op. Han tilføjer — og det må henvises til et af de ændringsforslag, retsforbundet kommer med om at få tvangshenvisningsreglerne taget ud, hvis jeg må citere —

„Den nye lov bør efter min opfattelse fortsat åbne mulighed for tvungen henvisning, men jeg håber, at det normale også i fremtiden bliver, at de unge ledige frivilligt søger skolerne.“

Han vil altså bibeholde loven, som den er; han håber, man også i fremtiden vil bruge den således, at der bliver tale om frivillig henvisning.

Det ærede medlem hr. Kjeldgaard Iversen siger, at det har vist sig, at hvis man sætter tvangshenvisning i kraft, så forsvinder de unge, så er der ingen arbejdsløse mere. Hvis det ærede medlem havde gennemgået de bemærkninger, der blev fremsat ved første behandling, ville det ærede medlem have været opmærksom på, at det, jeg gjorde gældende, var, at en af årsagerne til, at de unge ikke kom på skolerne i denne vinter, måske var den, at vi havde sat tvangshenvisningen i kraft — det ligger stadig i ministerens og udvalgets og administrationens hånd at bestemme, om tvangshenvisningen skal være i kraft eller ej —, men at de unge ledige ikke er forsvundet af den grund. Nej, de er taget ind til storbyerne, og problemet bliver at få dem herfra igen.

Derfor vil jeg gerne uden at komme ind på enkeltheder ved denne behandling — det synes jeg den ærede ordfører for udvalget har gjort udmærket — gøre nogle bemærkninger om det, der i den kommende periode må være afgørende, når man nu i offentligheden har disse skoler i søgelyset og mener, at omkostningerne har været for store. Når man har været inde på denne tankegang, var det, fordi man mente, at de store generalomkostninger skyldtes, at der i perioder var tomrum i skolerne. Derfor må det nu